

בבא קמא קט

עניין: פרשת גזל הגר

זהר נשא דף קכב ע"א

ועשיתם אותם כתיב. וכל מאן דעבר על פקודי אורייתא כביכול פגים לעילא פגים לתתא פגים לגרמיה פגים לכל עלמין. מחל לאיטן מפרישי ימין דשאיני (ס"א דטסרין) בארצא קס חד שטייא בינייהו בעא לנקבא וכו' וע"ד איש או אשה כי יעשו וגו' (ב) האדם וגו'. (ת"ח) (ג) (השעו) והמה כאדם עבדו ברית. אדם עבר על פקודא חד דאורייתא גרים ליה לגרמיה מיתה וגרס לכל עלמא פגים לעילא פגים לתתא והאחא חובא תליא עד דיקיים קב"ה עלמא כמלקדמין ויתעבר ההוא פגמו מעלמא הה"ד (ישעיה כה) בלע המות לנלח ומחיה יי' אלהים דמעה מעל כל פגים וגו'. ובג"כ

אמאי אית ליה תשובה כמה דכתיב איש או אשה כי יעשו וגו' והתודו את חטאתם והשיב. אלא ודאי דא מהניא להו בגין דעבד תשובה כביכול הוא עבד ליה ממש. דהא מה דפגים לעילא אתקין ליה ובמה בתשובה. דכתיב איש או אשה כי יעשו וגו' והתודו את חטאתם והשיב ותשובה אתקין כלא אתקין לעילא אתקין לתתא אתקין לגרמיה אתקין לכל עלמא.

מי השילוח פרשת נשא

דבר אל בני ישראל וכו', כי יעשו מכל חטאת האדם וכו'. ענין גזל הגר מורה על חטא שנראה בעיני בני אדם שאין תשובה מועיל כמ"ש בזה"ק (בראשית ר"ט:), ומלמד הכתוב כאן שאין לך דבר שעומד בפני התשובה ויש להשי"י עצות לבל ידח ממנו נדח, וכמו שגזל הגר ג"כ נראה לעין שאין כאן שום תקנה¹. והנה כוונת רשב"י היה בספר הזוהר במה שמחריד את האדם כ"כ בחטא הידוע, כדי שהאדם יחרד ויבעת מהש"י וישפוך שיחו לפני הש"י, כי הוא חטא גדול עד מאוד וממילא נולד להאדם שמחה גדולה כשלא יארע לו זאת².

ויקרא רבה פ"ד, ו

(במדבר טז כב) **הָאִישׁ אֶחָד יַחְטֵא. תִּנִּי רֹשֵׁב יִי מִשָּׁל לְבָנֵי אָדָם שְׁהִיוּ יוֹשְׁבִין בְּסִפְיָנָה. נָטַל אֶחָד מֵהֶן מִקֵּדָח וְהִתְחִיל קוֹדֵחַ תַּחְתּוֹ. אָמְרוּ לוֹ חֲבֵרָיו מָה אַתָּה יוֹשֵׁב וְעוֹשֶׂה. אָמַר לָהֶם מָה אֲכַפֵּת לָכֶם, לֹא תַחְתִּי אֲנִי קוֹדֵחַ. אָמְרוּ לוֹ שְׁהִמִּים עוֹלִין וּמְצִיפִין עָלֵינוּ אֶת הַסִּפְיָנָה.**